

TWAN EN INGEBORG REIZEN VAN ZUID-AFRIKA NAAR NEDERLAND (deel 3)

Twan Koenders (31) en Ingeborg van den Ban (29) zijn al ruim een jaar samen op reis. Het avontuur begon met een backpack, maar nadat ze van het vrije en avontuurlijke leven in Afrika hadden geproefd, besloten ze de backpack terug naar huis te sturen en met een Land Rover Defender verder te reizen. In deze en de komende uitgaven van 4WD Magazine nemen ze je op hun reis mee.

Ollie is er klaar voor! De grote reis van Kaapstad terug naar Nederland kan beginnen. Onze spullen zijn ingepakt, de boodschappen zijn gedaan en de koelkast zit vol! De eerste twee maanden rijden we door Zuid-Afrika, Namibië en Botswana. Bijzonder, omdat dit het begin van onze reis terug naar huis is, maar vooral bijzonder, omdat vrienden uit Nederland het eerste stuk van Kaapstad tot Windhoek (Namibië) met ons meerijden en Ingeborgs vader hen in Windhoek afwisselt om mee door Botswana te reizen.

Namibië, stilte in de ochtendmist....

Namibië, Sesriem camping..

**DOOR HET
MAKEN VAN
ZO'N LANGE REIS,
HEB JE OOK TIJD
JE DROMEN WAAR
TE MAKEN...**

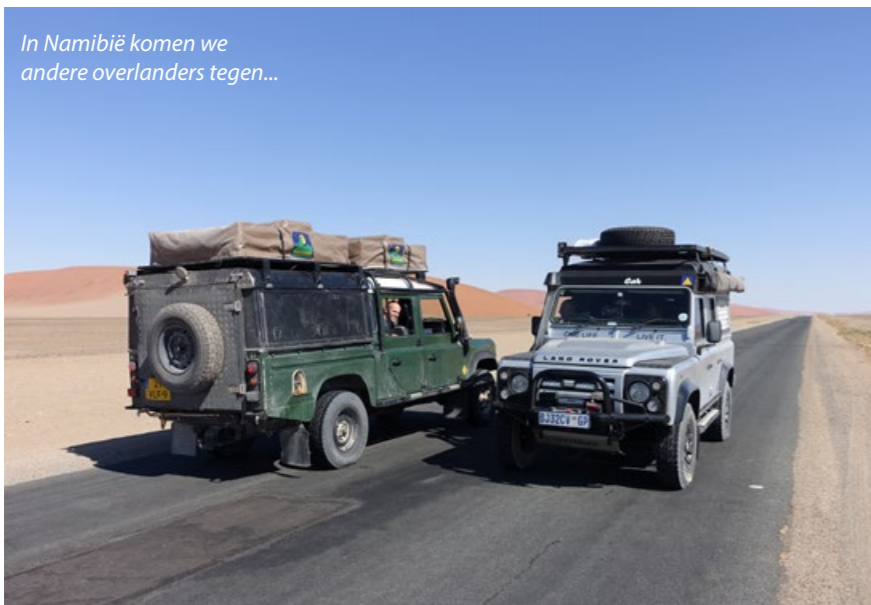
Na het backpacken in Azië, waar we altijd afhankelijk waren van hotelletjes, bussen en restaurantjes op straat, verandert

onze manier van reizen drastisch. Het leven in en om de auto is een unieke ervaring! Alle spullen die we nodig hebben, hebben we bij ons: kleren, eten, reserve-onderdelen en bovenop de auto ons bed. Na een aantal nachten kamperen, komen we er ook achter, dat Twans ontwerp van de hardtop behoorlijk compleet is: alles heeft zijn eigen plekje, blijft

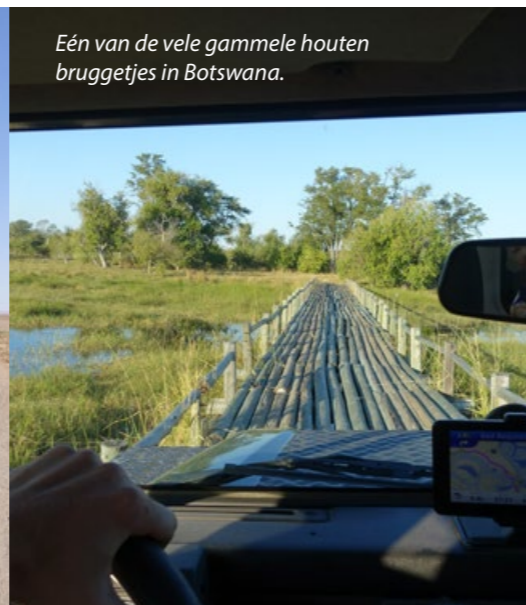

daar, ondanks de klappen die de auto maakt, ook liggen en is makkelijk te vinden. Zodra we op een camping aankomen, klappen twee man de tenten uit, pakken de anderen de stoelen en schenken een glas wijn in. Binnen tien minuten zitten we op de prachtigste plekjes te genieten...!

In Namibië komen we andere overlanders tegen...

Eén van de vele gammele houten bruggetjes in Botswana.

Avontuurlijker

De campings waar we komen, zijn erg mooi. In Europa hebben campings vaak gemarkeerde, vlakke vakken met elk hun elektriciteitspunt en dichtbij een waterpunt. Je kunt er vaak precies een caravan, auto en één of twee kleine tentjes op kwijt. In het zuidelijke deel van Afrika is dat wel even anders. De plekken zijn enorm groot. Zo groot, dat je er vaak gemakkelijk met twee of drie overlanders kunt staan. De vakken zijn niet afgebakend, waardoor de camping een veel natuurlijker uitslag krijgt. Met name ook omdat het soms zoeken is naar een vlak stukje grond om te parkeren. Als je geluk hebt, is er elektriciteit, maar als dit niet het geval is, zetten we het zonnepaneel neer, zodat onze koelkast toch kan blijven draaien. Maar er is nog een reden waarom het een stuk avontuurlijker voelt, dan kamperen in Nederland. Bijna elke avond maken we een kampvuur van het hout, dat we langs de kant van de weg kopen, of in de omgeving van de kampeerplek zelf sprokkelen. We hebben een pan, waarmee je in vuur kunt koken. Het is even wennen, omdat je de warmte een stuk moeilijker kunt reguleren, maar we maken zo de lekkerste stoofpotjes!

Sossusvlei me veel rul, mul zand....

Geen probleem

Het leuke van reizen met onze eigen auto is, dat we overal kunnen komen! Een jaar geleden, aan het begin van onze reis, reden we met een Volkswagen Polo door Namibië. Er waren wegen, die we toen niet konden nemen, zoals het mulle zand in de zandwoestijn Sossusvlei.

Voor onze Ollie is dat geen probleem; met 1,8 bar voor en 2,8 bar in de achterbanden, in high gear en met het difflock aan scheuren we door het rulle, mulle zand, waar sommige 4x4's zich tot aan de bodemplaat ingraven. De temperatuur van de auto loopt wel op tot 105 graden, want ja, het blijft een Land Rover...

Indrukwekkend

Van het woestijnachtige Namibië rijden we door naar de natte Okavango Delta in Botswana. Deze grootste binnenlandse delta ter wereld bestaat uit honderden rivieren, die uiteindelijk uitmonden in de Kalahari woestijn. Het is indrukwekkend om met een bootje door de wateren te varen, maar het was nóg indrukwekkender om de delta te aanschouwen vanuit een vierpersoons vliegtuigje! Grote groepen giraffen op het droge, nog grotere groepen olifanten die door het water lopen en her en der een verdwaald huisje.

Hoger verbruik

In Botswana kiezen we vervolgens een route door de wildparken Moremi en Chobe National Park. En dat vereiste wat voorbereiding: 600 kilometer zonder asfalt, 600 kilometer zonder tankstations en grote delen mul zand. We waren uitgegaan van een verbruik van ongeveer 1:10, maar na de eerste tankbeurten bleek dit 1:7,5 te zijn. Rijden in 4x4 geeft vermoedelijk een iets hoger verbruik, dus met onze 75 liter tank komen we er niet. We hadden al twee extra diesel jerrycans, maar voor de zekerheid hebben we er nog maar twee bijgekocht. En dat was maar goed ook, want uiteindelijk hebben we drie jerrycans moeten gebruiken, voordat we weer bij een tankstation waren!

Doorwading

Niet alleen in de Okavango Delta was het nat, ook in Moremi National Park kwamen we een aantal nieuwe situaties tegen: we deden voor het eerst een doorwading. Volgens de bewakers bij de ingang van het park zou de diepte van het water geen probleem moeten zijn voor Ollie, maar niets bleek minder waar. Na vier krakkemikkige bruggetjes (kraak kraak!) over kleine riviertjes te hebben genomen, zien we op een gegeven moment een flinke plas water liggen, waar we doorheen moeten. Er zijn meerdere bandensporen die het water in gaan, dus het lijkt erop, dat dit echt de route is. Het eind kunnen we niet zien, aangezien de (water-) weg een bocht maakt. Ook hebben we geen idee, hoe diep het water is. En omdat er krokodillen in dit park zitten, kunnen we ook niet lopend door het water om de diepte te meten en de ondergrond te voelen. Twan zet de auto dus in low gear en in 4wd en rijdt langzaam het water in. We gaan dieper en dieper tot het water ruim 10 centimeter hoog op de motorkap staat en aan alle kanten de cabine in stroomt: via de ventilatiekleppen, via de deuren en langs de ramen. We zien nog steeds de overkant niet. Twan trapt op de rem en zet de auto snel in z'n achteruit. Met natte schoenen stappen we op het droge uit, blij dat de motor niet is afgeslagen en blij met de verhoogde luchtinlaat! We gaan dus toch maar op zoek naar een andere route...

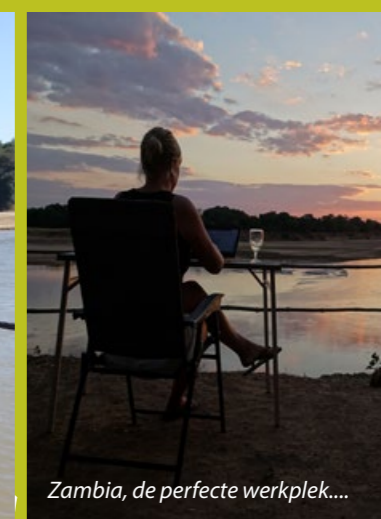
Waterdoorwading, waarbij het water tot 10 cm op de motorkap kwam...

Bijvullen tank in Botswana bij gebrek aan tankstations...

Zambia, pontje over de Luangwa rivier.

Zambia, de perfecte werkplek....

500 dagen op reis

Het mooie van het maken van zo'n lange reis is, dat je tijd hebt om je dromen waar te maken. De reis die we maken en het rijden met Ollie, is één van onze dromen. Een droom die Ingeborg al jaren heeft, is dat ze graag een boek wil schrijven. Toen we dan ook de knoop doorhakten om voor zo'n lange tijd op reis te gaan, besloot ze direct, dat dit het moment was. En waar heb je nou een mooier kantoor, dan in Zambia tijdens de zonsopgang aan de Luangwa rivier?

Benieuwd naar meer avonturen van Twan en Ingeborg in Afrika en Azië? 500 DAGEN OP REIS is vanaf nu te koop! www.500dagenopreis.nl

Het boek

500 DAGEN OP REIS vertelt het verhaal van een avontuurlijke meid die besloot huis en haard achter te laten en haar drukke, werkende leven in Nederland in te ruilen voor een leven zonder vast programma, zonder route, op budget. En dat betekent dat je soms in bizarre situaties terecht komt, moet eten wat er walgelijk uit ziet en in ontiegelijke vieze bedden slaapt. Een ding is zeker: het levert vooral de meest hilarische en verbazingwekkende situaties op!